ROMÂNIA

Parlamentul României

Biroul permanent al Camerei Deputaților
Inițiative legislative
Nr. 240 din 28.06.2004

Biroul permanent al Camerei Deputaților
Bp 332 1.07.2004

București, 28 iunie 2004

Către ,

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În baza prevederilor art. 74 din Constituția României, vă înaintăm alăturat inițiativa legislativă pentru adoptarea **Legii privind Statutul Meşterului Popular**, spre a fi supusă dezbaterii şi aprobării Camerei Deputaților.

Inițiator,
Deputat CORNEL POPA

EXPUNERE DE MOTIVE

Meşteşugurile țărăneşti: olărit, lădărit, sumănărit, cojocărit, țesut-cusut, împletituri din nuiele şi din papură, încondeiat ouă, ş.a., precum şi industria casnică textilă, toate cu o îndelungată tradiție în țara noastră, sunt amenințate cu dispariția, odată cu încetarea din viață a celor care le practică.

Neacordarea unui statut profesional şi a unor facilități materiale, atât pentru cei ce la ora actuală încă se dedică meşteşugurilor, cât şi pentru noile generații, descurajează practicarea îndeletnicirilor tradiționale.

De asemenea, lipsa unui program de promovare printre tineri a valorii istorice şi estetice ce caracterizează obiectele meşteşugăreşti şi a unui program de educare adecvat, determină pierderea interesului pentru confecționarea acestor obiecte.

Ca urmare, se impune a se lua imediat măsuri pentru crearea unui sistem instituțional național specific, care să aibă ca scop problema revitalizării meşteşugurilor tradiționale şi asigurarea unei protecții sociale a lucrătorilor din domeniu.

Din păcate, în România, până la ora actuală, nu au fost luate decizii legislativ-financiare cu implicație asupra practicării meşteşugurilor tradiționale şi asupra industriei casnice textile. Chiar dacă vorbim despre un sector marginal al economiei şi al artei, trebuie să conştientizăm situația alarmantă a dispariției acestuia, întrucât avem de-a face cu un act de creație ce ne perpetuează individualitatea etnică.

Ne aflăm într-un moment de maximă criză, când nu mai sunt resurse umane care să asigure perpetuarea îndeletnicirilor tradiționale. Tineretul din mediul rural adoptă fără discernământ standardele şi modelele specifice mediului urban, iar tineretul din oraşe nu are nici un minim contact cu tradițiile populare şi nici nu deține cunoştințe despre acestea.

Târgurile meşterilor populari sunt manifestări anuale, care pot motiva doar pe actualii artizani din aşezările rurale şi doar din punct de vedere al nevoii de exprimare a sentimentul de frumos aşa cum l-au moştenit din străbuni. Nicidecum nu poate fi vorba despre un venit suplimentar, pe lângă pensia nesemnificativă de agricultor, deoarece nu există o piață viabilă de comercializare a produselor specifice. Or, se cere să depăşim acest stadiu, în favoarea creerii unui cadru instituțional de funcționare, cu scopul precis stabilit de a relansa acele activități populare ancestrale, ce, înainte vreme, constituiau o economie complementară agriculturii şi creşterii animalelor, având însă şi importanță istorică şi artistică.

La nivelul statelor lumii, care se respectă în ceea ce priveşte conservarea unor meşteşuguri de veche tradiție, preocuparea pentru salvarea şi revitalizarea acestora este, pe de o parte, realizată prin impunerea unui **Statut al meşterilor populari,** acesta având rolul de

a consacra categoria profesională de ***meşter popular***, iar, pe de altă parte, de a consolida o structură de funcționare a unui sistem asigurător, atât de continuitate în acest gen de preocupări, cât şi de resurse umane calificate.

Obiectivul ce trebuie realizat prin concretizarea **Statutului meşterilor populari** constă în axarea unor familii sau chiar comunități săteşti pe practicarea acelor meserii, care au asigurat peste timp afirmarea artei populare definitorii pentru România.

Un argument pe care trebuie să îl avem vedere este cel al relației strânse, de coexistență, dintre agroturism, componentă importantă a turismului nostru național, şi oferta de obiecte manufacturate tradițional. Preocupările de tip meşteşugăresc, reflectând caracteristicile zonale etnografice, pot contribui la afirmarea unor areale de interes turistic complexe şi atractive prin specificul de viață tradițională.

În condițiile actuale, calitatea de meşter popular poate fi asimilată cu cea a agricultorului, care are o pensie mică şi a cărui singură facilitate este scutirea de impozit pe terenul care îl deține în proprietate şi prin cultivarea căruia obține un venit care să-i asigure existența de pe o zi pe alta. Mijloacele de producție sunt realizate artizanal şi nu sunt cuprinse în nomenclatorul mijloacelor fixe tip din România; nici rezultatul muncii nu este inclus tipului de activitate industrială de serie, ce se regăseşte în codificarea Comisiei Naționale de Statistică, şi, pe cale de consecință, nici meşterul popular nu are recunoaştere în nomenclatorul de meserii al României.

Considerăm că adoptarea unui **Statut al meşterilor populari** reprezintă etapa de bază ce se impune cu prioritate pentru a stopa fenomenul dispariției unei categorii sociale, care de-a lungul timpului s-a distins prin puterea de zămislire a frumosului şi a contribuit la afirmarea artei populare a românilor.

Actualul proiect legislativ propune constituirea unei organizații independente, cu conducere colectivă proprie şi cu atribuții bine precizate, **Asociația Meşterilor Populari din România**, care să adopte strategii pentru rentabilizarea din punct de vedere economic a activității meşteşugăreşti şi care să asigure un statut bine definit pentru categoria socio-profesională a meşteşugarului popular.

Având în vedere cele expuse, propunerea noastră este una de stringentă necesitate şi de imediată aplicabilitate, în condițiile în care îndeletnicirile tradiționale – meşteşugurile şi industria casnică textilă – sunt pe cale de dispariție şi, odată cu ele, şi o parte semnificativă a spiritualității româneşti.

Inițiator,

Deputat CORNEL POPA